

man opstillede paa Finanslovsforslaget, at der vilde komme til at staa visse Tal paa Budgetterne og nogle helt andre i Regnskaberne. Jeg kan i saa Henseende henviser til, at der i Loven findes en § 6, hvori det hedder, at hvis det skulde vise sig nødvendigt for Teatret at faa yderligere pekuniær Støtte, skal Statskassen udbetale denne, da Teatret ikke maa gøre anden Gæld. Og jeg skal endvidere henviser til, at der baade under Forhandlingerne her i Tinget og ved Ændringsforslagene til anden Behandling af et Par Medlemmer i Udvalget blev givet Udtryk for, at der herved egentlig var aabnet en Udvej for Teatret til fremdeles at kunne blive ved at lænse Statskassen for endog ret betydelige Beløb ud over de 125,000, der ved Loven vare stillede til Raadighed til den aarlige Drift.

Denne Frygt, som der paaviselig var baade hos Finansudvalgets Medlemmer, og, saa vidt jeg kunde forstaa, ogsaa hos Tingets Medlemmer, for, at det ikke skulde kunne lade sig gøre, selv om vi satte 125,000 Kr. som aarligt Tilskud i Loven, at holde sig indenfor den Grænse, har vist sig ubegrundet, jeg kan sige heldigvis. Det har vist sig i Løbet af de 4 Aar, der allerede ere gaaede, at det kgl. Teater har kunnet klare sig med dette Driftstilskud paa 125,000 Kr., som Lovforslaget har fastsat, og det har ikke alene vist sig, at det har kunnet klare sig dermed, men man har endog opsparret i de 4 Aar, for hvilke der foreligger Beretning, et Overskud paa omtrent 150,000 Kr. Af disse 150,000 Kr. ere de 38,000 udbetalte som Tantième til Funktionærerne ved Teatret. Efter Lovens § 5 havde man Ret til at udbetale Halvdelen. Det har man ikke gjort, man har kun udbetalt de 38,000 af de 150,000, der er altsaa opsparret en Reservefond paa noget over 100,000 Kr., 112,000 Kr. i disse 4 Aar. Det er selvfølgelig meget prisværdigt, og jeg skulde være den sidste til ikke at yde min Anerkendelse for, at man fra Teaterbestyrelsens Side ikke alene har kunnet klare sig med de 125,000 Kr., men endog har kunnet spare Penge op, men jeg vil alligevel forvare mig imod, at dette, at det har kunnet lade sig gøre paa det kgl. Teater at klare sig med det i Loven fastsatte Tilskud, skulde opfattes, som om den Ordning, der da blev truffen, har været en billig Forretning for Staten. Den har ikke været billigere end den, vi havde i Forvejen, naar man

f. Eks. holder sig til de 5 nærmeste Aar forud for 1903.

Jeg har prøvet efter Statsregnskaberne at gøre op, hvilken Udgift Staten har haft ved at drive det kgl. Teater i de sidste 5 Aar forud for Loven af 13. Marts 1903, og det viser sig, at det Underskud, der har været at dække i de 5 Aar, gennemsnitlig har været 164,866 Kr. Hvis man vil gøre den Udgift op, som Statskassen faar efter den ny Ordning, er det ganske vist nødvendigt at regne for det Aar, vi nu ere i, med Budgettet — det Aar løber jo for Teatrets Vedkommende til 1. Juli 1908 —, men da det Tilskud, der paa Finansloven skal ydes for det Teateraar, der først løber ud den 30. Juni 1908, i Virkeligheden nøje eller saa godt som nøjagtigt vil svare til den virkelige Udgift, vil der ikke være noget galt i at regne med det paa Budgettet opførte Tilskud, altsaa Udgifter til Skatter og til Teatrets Vedligeholdelse. Hvis man da tager, hvad Statskassen dels har ydet og dels kommer til at yde, indtil Teateraaaret løber ud, vil det ses, at man endog kommer op paa et større aarligt Tilskud, end Tilfældet var for de sidste 5 Aar forud for Loven. Jeg har gjort op, at efter Statsregnskaberne — og altsaa tillagt det, der nu staar opført paa indeværende Aars Finanslov som Tilskud — vil den gennemsnitlige aarlige Udgift blive endog 188,535 Kr. mod de 164,000 Kr. i de 5 foregaaende Aar. Men jeg skylder her at gøre opmærksom paa, at naar Gennemsnittet bliver saa højt, endog større, end man havde forudsat i Bemærkningerne til Loven af 13. Marts 1903, ligger det i, at det første af de 5 Aar, for hvilke Loven gælder, begynder et Stykke henne i Finansaaret, og at der for det paagældende Finansaar, hvori Loven er traadt i Kraft, baade findes et Tilskud paa 125,000 Kr. og tillige et Beløb paa ikke mindre end 102,000 Kr. til Dækning af det Underskud, der viste sig at være for Tiden fra 1. April 1903 til 30. Juni 1903. Og hvis man tager disse 102,000 Kr. bort og regner med det ordinære Tilskud, vil man komme ned paa et Beløb, der omtrent vil svare til, hvad man i Bemærkningerne til Lovforslaget havde forudsat, nemlig en aarlig Udgift paa mellem 175,000 Kr. og 180,000 Kr.

Jeg gør opmærksom paa, at foruden disse ordinære Udgifter i Henhold til selve Loven om Tilskud, have vi til Vedligeholdelse af det kgl. Teater paa § 21 Udgifter, der have varieret ret betydeligt, nemlig fra